

DOBRÝ PASTÝŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru
za dobrovolný příspěvek

Ohlédnutí za Nocí kostelů

Strana 4

**„Aby nám víra
z hlavy sestoupila do srdce
a ze srdce do rukou...“**

**Rozhovor s kurátorem sboru
Jiřím Markem**

Strana 6

Začínají prázdniny

Končí škola a začínají prázdniny. A tak podobně je to s prací a dovolenou. Povinnosti a napětí ze zodpovědnosti jdou stranou a před námi je uvolnění. Pokud nás tedy nestresují právě ty dovolené, ale to doufám, že ne, tím by to ztrácelo smysl. Tak tedy volno a odpočinek před námi. Tak to měli také Pán Ježíš a jeho žáci.

Mk 6,30-32: „Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!“ Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami.“

Mistr věděl, že jeho žáci potřebují odpočinek. Vždyť práce mezi lidmi je duševně náročná a často vyčerpávající, i když to většinou nebývá moc vidět. Pán to ale viděl, a tak se vydali stranou na pusté místo, aby si v klidu společně odpočinuli a na čas pustili všechny starosti pryč.

Tenkrát se to nepovedlo. Lidé je spatřili, poznali, kam plují a předešli je. Na místě zamýšleného odpočinku už na ně čekal zástup. Zase stejná práce! Ale Ježíš nepřikázal otočit loď a plout jinam, protože mu jich bylo líto. Učil je mnoha věcem, jak o tom čteme.

Může se stát, že budeme při pohodovém odpočinku vyrušení někým v neštěstí. Někým, kdo potřebuje pomoc a zrovna my jsme (jako na potvoru!) nablízku. Pán Ježíš přerušil dovolenou a pomohl. Máme to udělat, podle okolností, také tak.

Ale původně měli odpočívat. Nevyhledávejme tedy potíže, pokud nejsou a držme se původního Ježíšova záměru. Odpočívejme stranou od všedních starostí, jak jen to jde. Radujte se společně, buďte si blízko, nebo také sami, jak je komu třeba.

Pokoj Vám

Martin Litomiský

Veřejné čtení z Bible

V úterý 21. května jsme pro Krnov četli na náměstí z Bible. Zúčastnila se celá ekumena, tedy (podle abecedy) Armáda spásy, Církev adventistů sedmého dne, Českobratrská církev evangelická, Církev československá husitská, Křesťanské společenství a Římskokatolická církev.

Četli jsme Žalm 1, knihu Jonášova prorockví, Evangelium podle Lukáše a knihu Skutků apoštolských. Počasí nám přálo, zájem ovšem příliš velký nebyl. Snad to za rok bude lepší.

Martin Litomský

Zpráva o službě v sociálních zařízeních

Odcházím bohatší, než jsem přišel

Každý měsíc (většinou to vyjde, ne vždy) navštěvuji tři různá sociální zařízení v okolí. Začnu od nejvzdálenějšího, je to domov pro seniory v Zářech, spravovaný Charitou. Našich společných schůzek se účastní poměrně velký počet klientů, zdaleka ne všichni aktivně. Ale někteří vnímají čtení z Písma, modlitbu i úvahu na čtený text pozorně a pak i diskutují. Rozhovor se postupně dostane k běžnějším tématům, ale to je dobře. Rozhovor s někým, kdo u nich není každý den, je jim milý.

Přímo v Krnově navštěvuji dvě zařízení Slezské diakonie. Effatha jsou chráněné dílny. Klientů se k pobožnosti sejde kolem osmi až deseti. Začínám modlitbou a čtením z Písma. Do následného jednoduchého výkladu a úvahy bez rozpaků vstupuji, ale není to příliš. Rozhovor se zpočátku vine na dané téma, pak čím dál více inklinuje k běžným starostem. Nakonec si povídáme o tom, co je zrovna na jejich pořadu dne.

Benjamin je stacionář pro klienty s kombinovaným postižením. Dalo by se snad če-

kat, že návštěva tam bude psychicky zatěžující, ale je to naopak. Oni mají radost a dávají ji najevo. Posledně si pro mě nacvičili s kytarou několik písniček a bylo vidět, jak se těší, že mi je zazpívají. Na mně je jednoduchá úvaha, kterou podle pozornosti posluchačů zopakují několikrát jinými slovy, případně s průběhem. Odcházím bohatší, než jsem přišel.

Děkuji Bohu za tyto příležitosti a prosím Vás o přimluvy za klienty i personál těchto zařízení.

Martin Litomský

Duchovní hudba i čtení z Pa

**„Dáte se do zpěvu
jako v tu noc,
kdy se zasvěcuje
svátek...“**

/Izaiáš 30,29/

*Tento verš byl mottem
letošní Noci kostelů.*

Podvečer byl zahájen varhanním preludiem v podání Daniely Šulyové. Náš pěvecký sbor pod vedením Jiřího Plevy nastudoval a zazpíval čtyři krásné písně:

Antonín Dvořák: Zpívejte Hospodinu

Petr Eben: Oči všech se upírají

César Franck: Panis angelicus - sólový zpěv Jiří Pleva
Jihoafriický tradicionál/
Karel Řežábek: Hosanna
Nkosi Phezulu

Zahrála a zazpívala i krnovská hudební skupina Angles. Povídání o kostele a inspirativní čtení z Parabile nám představil bratr farář Martin Litomiský. Závěrem si mohli s doprovodem prohlédnout kostel a kostelní věž.

Program byl připraven také pro děti. Ochotné sestry připravily pohoštění.

Kostely, chrámy jsou křesťanské stavby a patří sem varhany a sborové písně. Je to naše kultura, jsou to naše dějiny a je to krásné. Díky za toto dědictví Pánu Bohu.

Společný večer Noci kostelů byl krásný duchovní i kulturní zážitek.

M. Čičmanová

Fota: František Paštěka

Trochu jiná modlitební

Sedět, klečet nebo stát v tichu, meditovat, přimlouvat se za své blízké, koupat se v Boží lásce. Tuto atraktivní náplň mělo tiché modlitební setkání v duchu ekumenické komunity v Taizé, kterou připravili Jirka Pleva s Tomášem Surovkou a ostatní z mužské skupinky ČCE.

Poslední květnový večer /pátek 31. 5./ byly dveře kostela dokončány, uvnitř tichounce hrála nádherná křesťanská meditativní hudba a úžasnou atmosféru čistého interiéru našeho kostela lehce doplňovala zapálená svíčka. V lavicích byly vytištěny texty, které mohly, ale nemusely být inspirací k úvahám a modlitbám. Jednalo se o citáty z evangelií a také z Paraboly.

Pro některé účastníky to byla nová zkušenost. Sdílené mlčení. I když mlčení není ten správný termín. Slova slyšet nebyla, ale velmi vznesená a podivuhodná komunikace probíhala. Byli jsme tam každý zvlášť, a přece spolu. V jednom Duchu. V náruči našeho nebeského Tatínka.

Pánové organizátoři, přijměte poděkování a povzbuzení do co nejdřívejšího opakování takového akce.

/ps/

„Aby nám víra z hlavy se do srdce a ze srdce do ru

Rozhovor s kurátorem sboru Jiřím Markem

● **Jirko, řekni nám prosím nejprve něco o svém dětství. Zda jste vyrůstali s bratrem v křesťanské rodině, něco o rodičích, sourozencích...**

Narodil jsem se v Praze-Podolí do evangelické rodiny. Otec byl evangelík a matka, původně katolička, přestoupila do evangelické církve při svatbě. Mám dva bratry - Bedřicha a Jendu, a sestru Milenu. Naše křesťanství spočívalo v tom, že jsme šli v neděli do kostela, absolvovali jsme konfirmační přípravu s konfirmací a chodili pak do mládeže. Jinak se doma o víře moc nemluvalo. Postupně jsem se rozhlížel i po jiných sborech i církvích, kde jsem získal nějaké kamarády. O osobní víře v PJK se moc nemluvalo.

Když jsem měl cca 20 let, zdálo se mi, že celé chození do kostela je jen prázdný rituál. Neměl jsem ale odvahu se na celý kostel (křesťanství) vykašlat. V té době jsem začal potkávat lidi z probuzených církví, kteří mluvili o osobním vztahu k Ježíši. Také starší Bedřich, který měl v této věci jasno o mnoho dřív, byl takovým „tahounem“ ke Kristu. O posledních prázdninách (po vysoké škole) jsem se u něj zastavil (v té době už byl ženatý a bydlel s rodinou v Krnově) – byl tehdy na vojně nedaleko Popradu. Tam jsme spolu zašli do jedné baptistické rodiny, kde se mě dotýčná podtatranská tetička zeptala: „Jirka, ako ty si na tom s Pánom?“ Na takové otázky jsem z naší decentní ČCE nebyl zvyklý, nicméně jsem si uvědomil, že

sám tak úplně jasno nemám. Před lidmi nevěřícími jsem se považoval za křesťana, avšak v přítomnosti probuzených křesťanů jsem si nebyl už tak jistý.

Za několik týdnů nato jsem šel také na vojnu. To byl poslední podnět, abych si věci ujasnil; už proto, že jsem nechtěl jít na vojnu (nepříjemné prostředí) bez Boha. A tak před nástupem na útvar do Opavy jsem požádal našeho Pána, aby se mě ujal a převzal vedení mého života. Nic se při tom nestalo, žádné zemětřesení ani nic podobného, avšak při zpětném pohledu vidím, že to byl důležitý moment. Na vojně jsem se dostal do Liptovského Mikuláše, kde jsem navštěvoval sbor Bratrské jednoty baptistů. Byl jsem z toho společenství tak nadšený, že jsem chtěl k baptistům přestoupit a ke své církvi jsem byl značně kritický. Tam jsem poznal jednoho kamaráda, který pak šel do Prahy studovat bohosloví – sám byl baptista, ale velmi kritický vůči vlastní církvi. Byli jsme spolu asi 10 let v kontaktu. Ten mi řekl, že přestupem do BJB nic nevyřeším. „Zůstaň a pracuj tam, kde jsi“, řekl, čímž mi velmi pomohl.

● **Jak ses dostal z Prahy do Krnova?**

Občas jsem zajel za Bedřichem do Krnova na návštěvu, měli tehdy dvě malé dcery. Při

● Sourozenci Markovi, Jiří je uprostřed, Bedřich vlevo

estoupila ukou..."

takové návštěvě jsem se zastavil vždy i u Davidů, jejich rodina byla v 70. a 80. letech jednou z opor krnovského sboru ČCE.

Po jedné návštěvě, na jaře 1980, mi Helena Davidová (kvalitní „dohazovačka“ ☺) poslala adresu na Věru. My jsme už o sobě věděli, ale blíže jsme se neznali. Tak jsem ji napsal. Dopisovali jsme si a několikrát se navštívili. Takto jsme se viděli asi pětkrát, po šesté už na svatbě, v listopadu 1980. Věřím, že to tak Pán Bůh vedl. Bydleli jsme spolu u mých rodičů asi necelých 6 let, všechny tři naše děti se narodily v Praze. Museli jsme se rozhodnout, zda přes podnik, kde jsem pracoval, požádám o tzv. stabilizační byt někde na sídlišti, anebo zda se přestěhujeme do Krnova. Tam již oba bratři od Věry byli mimo Krnov, otec Maláč umíral a v baráku žila jen maminka s Tamarou. Samozřejmě jsme se i modlili za správné rozhodnutí. V zá-

• Při ordinaci výpomocných kazatelů

ří 1986 jsme se přestěhovali do Krnova, tehdy náš nejmladší, Jirka, ještě neměl ani 1 rok.

• Kdy ses stal kurátorem?

Kurátorem v předchozí době byl pan otec Maláč, ten ale zemřel již na podzim 1985 – od té doby byl sbor bez kurátora. Na jaře 1987 byla volba nového staršovstva. Na první schůzi jsem byl zvolen kurátorem, což mě překvapilo a vůbec jsem si na to netroufal. (Bedřich by byl jistě vhodnější, ale Pán Bůh ho měl asi v rezervě na funkci starosty města, kterým se stal tři roky poté.)

• Které chvíle během „svěho“ období považuješ za nejradostnější a které za nejtěžší?

Těžko říct něco jednoznačného – celé období se skládalo z pozitivních i negativních situací. V první polovině 90. let, kdy zde sloužil Milan Moletz, přicházelo mnoho nových, především mladých lidí – uvěřili, vytvářeli skupinky, zpívali, chválili Pána. Protože náš tehdejší kazatel jim fandil (podle mě až moc) a k „tradičním“ evangelikům cestu nenacházel, tak s radostnou atmosférou nenápadně vzrůstalo i jisté napětí ve společenství. To vyústilo v rozdělení sboru na konci roku 1995. To byly opravdu těžké dny a týdny, kdy zhruba polovina členů, těch mladších a živějších, včetně kazatele, vytvořila nový sbor Křesťanského společenství. A druhá polovina (my, většinou staré struktury ☺) zůstala v ČCE. Odcházelí lidé, které jsem měl rád, a sám jsem byl chvíli na vázkách, zda odejít, či zůstat.

Radost jsem měl například z toho, když byla dokončena oprava střechy kostela (2004 až 2010), oprava kostelíka v Krasově (2012) a když byla rekonstruována naše nová fara (2014–2016) a s Boží pomocí jsme to zvládli i finančně.

• Na brigádě v Krasově, druhý zprava

● **Úzce jsi spolupracoval s několika faráři. Na kterého vzpomínáš nejraději?**

To se tak nedá říct. Každý farář byl jinak obdarovaný. Rád vzpomínám na bratra Kielara, byl velmi pokorný a moudrý. I na Radovana Rosického, který se snažil pracovat, jak nejlépe uměl.

● **Potřebuje naše církve, případně náš sbor, nějaké změny? Jak vidíš budoucnost církve, sboru? Poroste náš sbor? Uživíme faráře?**

Naše církve je mi sympatická tím, že má „široké srdce“, pod její střechu se vejdou různé důrazy. Zároveň je v tom skryté riziko, že se jako ČCE příliš (dle mého soudu) otevíráme liberálním trendům dnešní doby jako je genderová ideologie (skrytá např. v tzv. Istanbulské úmluvě), tlakům lobby LGBT apod.

Nevím, jestli sbor poroste. Bude záležet na každém z nás, jak moc budeme ochotni dát se Jemu do služby. Jedna věc je být ujistěn o své spáse, zažívat Boží pokoj (to je jistě v pořádku), ale tím to nesmí končit. Je třeba dát se do služby, obětovat čas pro věci církve, sboru, věnovat se zájemcům o křesťanství, o Bibli. Zdá se mi, že u nás tu „káru“ táhne několik málo lidí a ostatní

● *Jiří u hodin při opravě věže kostela.*

se vezou. Tím si nechci stěžovat, jen upozornuji, že je třeba pro budoucnost sboru, aby takoví

Výuka starších dětí

Zatím první měsíc probíhá výuka, kterou jsem pracovníčně nazval „O Bibli a víře“. Je určena mladým lidem, kteří by věkem odpovídali konfirmandům, ale konfirmace ani křest není nutným výstupem. To proto, že některé účastnice jsou z KS a je tedy samozřejmě na nich, jak budou postupovat. Věřím, že výuka bude přínosem už sama o sobě. Začali jsme osobou Pána Ježíše Krista a čtvrtým zápisem evangelia, navázali knihou Skutků apoštolských a osobou apoštola Pavla. Budeme pokračovat epistolami. Prosim, myslete na nás v modlitbách.

Martin Litomiský

Snídaně se starostou

Ve čtvrtek 16. května se sešli zástupci krnovské ekumeny k společné snídani s panem starostou Tomášem Hradilem a místostarostou Miroslavem Binarem. Za ekumenu byly zastoupeny Armáda spásy, Církev adventistů sedmého dne, Českobratrská církev evangelická, Církev československá

husitská, Křesťanské společenství a Římskokatolická církev.

Jednání s novým vedením města bylo příjemné a posloužilo nám k lepšímu vzájemnému poznání. Je nyní zřejmé, že pokud bude třeba něco s městem řešit, bude to už o to snazší.

Martin Litomiský

Sborová grilovačka

Pokud bude přát počasí, sejdem se společně na zahradě u Strnadelů, hned první neděli po prázdninách, tedy 8. září. Bude to velmi neformální posezení a „pokec“ u ohně, vítání jsou všichni přátelé a známí. Vhodné pro rodiny. Na děti čeká trampolína, slackline, fotbalová branka, basketbalový koš atd.

K dispozici bude také gril. Takže špekáčky a jiné dobroty na oheň či gril s sebou!

/ps/

lidé byli. Aspoň dvě tři (i více) celé funkční rodiny, které na sebe vezmou břemeno „provazu“ sboru. Bude-li sbor sestávat jen z „nalomených“ jednotlivců, kteří potřebují podporu a péči, sotva bude fungovat.

Takže změnu ano, v tom smyslu, aby nám víra z hlavy sestoupila do srdce a ze srdce do rukou a nohou. Anebo, jak říkali naši předkové ve víře, „Kristus nám za škody stojí“.

To samé se týká finanční obětavosti. Dnes je situace velmi dobrá; opravdu si vážím všech, kdo dávají obětavě velmi slušné finanční dary do sboru. V souvislosti s budoucí odlukou církve od státu se postupně snižují částky, které stát vyplácí církvím v rámci tzv. vyrovnání; zároveň se sborům zvyšují odvody do Personálního fondu. Věřím, že lidé ve sboru to chápou, mnozí

jsou velmi obětaví, a tak se domnívám, že faráře v budoucnu „užijíme“ (i když v systému ČCE je to tak, že faráře platí ústředí církve a sbory odvádějí část platu do zmíněného fondu).

● Jaký je tvůj oblíbený verš z Písma?

Např. Matouš 6,33: Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno, nebo Jozue 1,8, kde se mluví o tom, abychom promýšleli to, co čteme v Bibli: „Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Rozjímej nad ním ve dne v noci, abys mohl bedlivě plnit vše, co je v něm zapsáno. Potom tě bude na tvé cestě provázet zdar, potom budeš jednat prozřívavě.“

*Za redakci se ptala
Dája Balová*

Milé děti, dorostenci, mládežníci a vy všichni, kdo rádi soutěžíte, máme pro vás připravenou super PRAZDNINOVOU SOUTĚŽ.

O co jde?

Napište nám pozdrav z vaší dovolené nebo místa, kde budete o prázdninách. Spolu s pozdravem pošlete i nějaký ten veselý zážitek, který se vám přihodil. Věříme, že jich určitě zažijete více než dost. V kostele budou na nástěnce u hlavního vchodu viset obálky se známkami a dopisními papíry. Pokud se budete chtít soutěže zúčastnit, vezměte si obálku, papír a pak už je to jen na vás, co dovnitř vepíšete či namalujete. ☺ Vyhodnocení soutěže proběhne během měsíce září.

Těšíme se na vaše dopisy! Prázdninám zdar!

Letní inspirace

Křesťanské akce

Travná Camp

29. 6. – 6. 7. Travná, Javorník ve Slezsku
Kreativní workshopy, diskuse ve skupinkách, brigáda, společné dobrodružství.
Věk: 13 – 19 let
Info: travna.cz

Křesťanská konference

5. – 7. 7., Praha
Téma: Nový vtrh do plachet
Skvělí řečníci a výborná hudba
31. ročník setkání křesťanů z různých církví

Katolická charismatická konference

10. – 14. 7. Brno
Téma: Zůstaňte v mé lásce
Modlitby, chvály, koncerty a skvělí řečníci, Aleš Opatrný, Marek Orko Vácha aj.

Xcamp

Multižánrový festival nejen pro mládež.
13. – 20. 7. Smilovice u Třince
Info: xcamp.cz

Kristfest

Festival křesťanské mládeže (od 16 let)
20. – 25. 7.
Slavkov – Dlouhý
Info: kristfest.cz

Zpěváci se podíleli na úžasné

V neděli 19. května 2019 proběhla již tradiční přehlídka krnovských pěveckých sborů - Krnov zpívá. Náš pěvecký sbor se jí, již podruhé, účastnil. S potěšením mohu čtenářům prozradit, že všichni zpěváci náš evangelický sbor důstojně reprezentovali a opět se podíleli na úžasné atmosféře, která v koncertní síni u Sv. Duha panovala. Pro tento ročník jsme nacvičili skladby od Antonína Dvořáka - Zpívejte Hospodinu, Césara Franka - Panis Angelicus, již osvědčený africký spirituál Hosana Nkosi Phezulu a jako poctu Petru Ebnovi píseň s názvem Oči všech se upírají. Konečně - celá přehlídka byla věnována nedožitému 90. výročí tohoto význačného skladatele, a proto každý sbor do svého repertoáru alespoň jednu z jeho skladeb zařadil. Závěr koncertu pak patřil všem sborům a společnému provedení skladeb Petra Ebena Stálá láska a Smiluj se, Bože.

Jakkoli je náš pěvecký sbor zvyklý zpívat spíše a capella, tentokrát nás doprovázeli Jaroslava Boráková na klavír a Jarada Chlubný na housle. Díky nim byl dojem z provedených skladeb Antonína Dvořáka a Césara Franka umocněn a jednoznačně posunut na vyšší úroveň. Kladné ohlasy na jejich přednes zaznívaly jak od laických posluchačů, tak odborných hodnotitelů. I touto cestou jim za doprovod děkujeme a doufáme v další spolupráci. V neposlední řadě, ba dokonce jako pomyslnou třešničku

ku na dortu, je třeba zmínit vystoupení sólistky Veroniky Studnickové, která svým, veskrze andělským, hlasem zazpívala nádherné sólo skladby Panis Angelicus. Ti z vás, kteří jste nás slyšeli také na Noci kostelů v pátek 24. 5. 2019, mi dáte jistě za pravdu, že tohle sólo patří pěvecky zkušeným citlivým andělům, spíše než nám, baculatým barokním anděličkům.

Jiří Pleva

Biblické pojmy

Sijón

Sijón je staré pojmenování svánosti pevnosti v Jeruzalémě, ještě z doby, kdy král David město (původně jebúsejské) dobyl. Jméno Sijón, později Sió, bylo časem přeneseno na celý Jeruzalém, na chrám a duchovní centrum Izraele. Mluví se o tom především v Žalmech, kde Hospodin mluví ze Sió, chrání ho a k Sió se upíná doufání Izraele.

Název místa tak postupně ztratil svůj původní význam a začal označovat zacelení naděje židovského národa. Sió už nebyl konkrétním místem v Jeruzalémě ani Jeruzalémem samým, ale vyjádřením spásy Izraele. Získal duchov-

ní rozměr. Když žid jmenoval Sió, měl na mysli obvykle doufání v Hospodina a naději ve vysobození z tísně. Sió se stal výrazem eschatologického výhledu. Tak je to chápáno zejména mezi námi křesťany. Mohli bychom snad i mluvit o Božím království.

Ale neplatí to tak úplně a vždy. Sepětí se zemí Izrael trvá a s touhou po vlasti dalo vzniknutí sionismu. Židé postupně a po mnoha dramatických událostech (včetně šoa) získali vlastní stát. Ten je však stále ohrožován a napadán nepřátelskými sousedy. Mysleme, prosím, na toto ohrožení, Izrael právo na existenci má.

Martin Litomiský

Zmrtvýchvstání těla?

Vyznáváme víru ve vzkříšení těla z mrtvých. Co si pod tím ale představit? Vždyť dobře víme, že těla všeho živého podléhají zkáze. Co tedy bude vzkříšeno a v jaké podobě?

Mnoho o tom nevíme a vědět ani nemůžeme. Ale něco přeci. Pomůže nám pohled apoštola Pavla na člověka. Popisuje ho jako tělo, duši a ducha (1Te 5,23). Duch je řecky pneuma, označuje lidské nitro, složku člověka, která se obrací k Bohu a je, v nejlepším případě, prodchnuta a vedena Duchem svatým (pneuma hagion). S duší (psyché) to není jednoznačné. Může označovat to, co pod tím slovem známe i my

– myšlení, vůle, vnímání atp. Ale obvykle označuje život, živé tělo (člověka i zvířete) na rozdíl od neživého. Duše jako to, čím je tělo oživeno.

Tak tedy to tělo. Může to být sarx, to je maso, hmotný materiál, člověk v hrubé tělesnosti, podle Pavla i nástroj hříchu, protiklad ducha. Nebo sóma, to je tělo v běžném smyslu, bez kladného či záporného hodnocení. Ale ve spojení „tělo Kristovo“, označující církev, je vždy jen sóma, nikdy sarx – to je vyhrazeno hříchu a smrti. Podobně když Pavel píše o vzkříšení, tak to není sarx, ale vždy sóma.

Máme tedy, podle apoštola Pavla, tělo masité, podléhající zkáze, a pak je tu ještě ji-

né naše tělo, které bude vzkříšeno. Také duše, která znamená život, a duch, který je v tom nejlepším případě v moci Duha svatého.

Nemělo by smysl tuto Pavlovu antropologii zkoumat z hlediska biologie nebo jiných přírodovědeckých oborů. To se nemůže, vzhledem k velké časové vzdálenosti a jiným možnostem poznání, vůbec potkat. Ale to nevádí. Máme tu ujištění, že hmotný materiál, ta nejpovrchnější slupka, jistě podlehne zániku, ale to nejsme my. Jak je to s těmi ostatními složkami našeho „Já“, to zatím pochopit nemůžeme, ale ani nemusíme. Je to v Boží ruce a to je pro nás to nejlepší.

Martin Litomiský

Růžena Maláčová v tichosti odešla k Pánu

Sestra Růžena Maláčová se narodila 23. července 1928 v Heršpících u Slavkova na jižní Moravě. Vyrůstala v celkem chudých poměrech, ale byla pilná a houževnatá. Po základní škole v Heršpících chodila na střední rodinnou školu ve Slavkově, po ní absolvovala v Brně dvouletý učitelský stav.

V roce 1948, ve svých 20 letech, nastoupila jako učitelka do pohraničí, kam mladí učitelé tenkrát dostávali umístěnky. A tak se děvče z Brna, z teplé jižní Moravy, dostalo do syrového pohraničí, kam po válce přicházeli lidé z různých koutů naší země, ale i například reemigranti z Volyně. Krnov a okolní vesnice – Čaková, Vraclávek, Holčovice – to byla místa, kde učila na základní škole.

V Čakově se seznámila se svým manželem, Věnceslavem Blechou, který si po svat-

bě 1950 vzal její příjmení Maláč. Postupně se jim narodily čtyři děti – Věra, Petr, Vítězslav a nejmladší Tamara. Do školství se už sestra Maláčová nevrátila. Zkoušela to sice, ale bylo jí několikrát řečeno, aby si vybrala – buď chodit do kostela, nebo učit ve škole.

Zůstala tedy doma a věnovala se práci v místním sboru evangelické církve. Práce bylo velmi mnoho. Po několik desítek let se také starala o čistotu v okolí evangelického kostela. Byla to je-

jí radost. Vedla spoustu hovorů o Pánu Bohu s lidmi, kteří posedávali v parku, a vlastně s každým, kdo se s ní rád pustil do hovoru.

V posledních letech již byla upoutána na lůžko. Ráda poslouchala kázání nebo čtení z Bible. Těšily ji také písně, které znala z bohoslužeb.

A tak v sobotu 6. dubna v tichosti odešla k Pánu.

/tm/

Velikonoční Křížová cesta

Modlili jste se již někdy na horách, na kopci? Pak určitě znáte ten úžasný zážitek být svým člověčenstvím o něco blíže Božímu Majestátu.

Letos bylo na Velký pátek počasí od rána krásné. Krnovští křesťané se pod záštitou římsko-katolické církve vydali na místní poutní kopec Cvilín. V čele průvodu byl nesen dřevěný kříž. Bratr děkan měl připraveny texty písní. U každého zastavení se četlo z Písma a zpívalo.

Zastoupěny byly téměř všechny krnovské křesťanské sbory, přišli rodiče s dětmi i senioři.

M. Čepová, M. Čičmanová

• Ilustrační foto Fidel Kuba

Ještě zbývá pár posledních míst!

Sborová dovolená 2019

Ve dnech 3. – 7. srpna se v Bělé pod Pradědem uskuteční sborová dovolená. Ještě není zcela naplněná kapacita, tak pokud ještě váháte, neváhejte a pojeďte. Co vás čeká, pokud se rozhodnete jet?

Chata, kde budeme ubytování, poskytuje ubytování pro 20 osob v 7 ložnicích. Jedná se o stylově a komfortně zařízenou horskou chalupu po celkové citlivé rekonstrukci. Díky své poloze na polosamotě u lesa v blízkosti říčky Bělá poskytuje naprostý klid a soukromí pro příjemný pobyt, relaxaci a odpočinek. K chatě náleží prostorná, rovinatá, zatravněná zahrada, určená ke sportovnímu využití a také dětské hřiště se skluzavkou, pískovištěm, houpačkami, prolézačkami, krbem a grilem.

Jaké je vybavení chaty?

TV, DVD, kompletně vybavená kuchyň (2x lednice s mrazákem, plynová varná deska, el. trouba, myčka, mikrovlnná trouba, rychlovarná konvice, topinkovač, kávovar, veškeré nádobí), jídelna s krbem, finská sauna, relaxační místnost, dětský koutek, wifi, satelit.

Co máme v plánu?

Jelikož víme, že každý má rád to své a je to přeci jen dovolená, tak bude k dispozici spousta dobrovolných aktivit, které můžete a nemusíte využít.

Jediný pevný bod dovolené, u kterého je účast žádoucí, budou společné snídaně. Po snídani bude vždy následovat krátký duchovní program. Tento program bude trvat asi 10 minut, proto se ho budou moci účastnit i naši nejmen-

ší účastníci. Společně se pomodlíme a zapějeme písně.

Dopoledne bude ve znamení výletů, koupání, rozjímání atp. K dispozici bude seznam turistických cílů, koupališť, zajímavých míst. Každý si dozajista přijde na své.

Dále bude pro děti každý den od asi 16:00 připraven program v podobě tvoření nebo různých her či plnění úkolů apod. Do těchto aktivit se mohou s dětmi zapojit i rodiče. Pro dospělé bude také připraveno pár her.

Večere se plánují, že by byly samostatné, ale pokud se domluvíme, mohou být i společné. Od 20:00 bude připraven večerní program. Každý den na jiné téma či jinou aktivitu (film, společenská hra, debata, host...).

Stále máme ještě pár míst volných. Budeme rádi, pokud se s námi rozhodnete jet. Více informací u mě nebo Jany Zmrzlíkové. *Marta Marková*

Vzpomínka na kamaráda

Odešel Pavel /Lepa/ Nálepa

Po dlouhé těžké nemoci odešel v neděli 12. května do náruče nebeského Otce Pavel Nálepa. Vzpomíná na něj Svatá Chlápek, jeho velký kamarád a spoluhráč z různých hudebních uskupení.

S Pavlem, kterému jsme většinou neřekli jinak než Lepa, jsme se seznámili v dechovém orchestru mladých LŠU Krnov, kde hrál na klarinet. Lepa vždy sršel humorem a vtipky a nepokazil žádnou legraci. Asi i proto jsem ho přizval do naší skupiny Proxima, kde jako náš extravagantní saxofonista výrazně oživil naše hraní. Protože byl skvělý hráč, hrál v mnohých kapelách, většinou rovnou v několika naráz.

Byl to on, kdo mě přivedl ke Kristu, do církve, kde chválám a službě lidem prostřednictvím hudby. Někdy v roce 90 nebo 91 v dobách působení Milana Moletze, mě Pavel pozval na své hudební vystoupení v kostele v rámci evangelizace. Dost mě tehdy překvapilo, že zrovna on, takový „divočák“, se zklidnil a zpívá Bohu chvály. Netrvalo dlouho a i já jsem odevzdal srdce Kristu. Protože jsme se znali už léta a lecos spolu v muzice zažili, oba nás napadlo, že od teď už nebudeme hrát opilcům v hospodě, ale budeme chválit Pána! Protože tehdy obnovená YMCA měla širokou podporu a objevili jsme fenomén Tensing, bylo jasné, že to je pro nás ideální cesta hudby a služby zároveň.

Každou neděli jsme se scházeli na kůru vedle varhan a tvořili a hráli a radovali se. Přidali se mnozí - např. Marek Čevela (dlouholetý člen chválicí skupinky), Ivan Gajdoš (učitel na ZUŠ Krnov a autor mnoha úspěš-

• Lepa v roli Piláta

ných hudebních projektů), Olda Mičan, studenti pedagogické školy a mnozí další...

Tensingem prošlo za ta léta spousta mladých a myslím, že to pozitivně obohatilo jejich životy... Ale nejen to. Z daru americké YMCA pořízená aparatura sloužila i jako krnovské nahrávací studio nebo půjčovna na hudební produkce všeho druhu. Dodnes slouží a používá se ke chválám v kostele.

Poslední společné vystoupení, které jsem s Pavlem nedávno zažil, byla velikonoční

hra v evangelickém kostele. Lepa v roli Piláta byl navýsost důstojný. Seděl na svém vozíku oděn ve zlatavé roucho a na hlavě zlatý vavřínový věnec... prostě KRÁL!

Jsem MOC rád, že měl Pavel na parte veselou a barevnou fotku, protože ON přesně takový každým coulem prostě byl. On odešel, ale v našich vzpomínkách je a bude stále přítomný.

• Se Svatou na pivku

Pašijová hra

Letošní velikonoční hra byla *svým způsobem experimentem. A to proto, že v hlavních rolích nevystupovaly jako obvykle roztomilé děti, ale dospělí, mnohdy dokonce již postarší členové sboru.*

Pro aktéry a celý realizační tým to bylo nebezpečné dobrodružství. Vždyť drobné chybičky, které v podání dětí celé vystoupení spíš okorení a rozsvítí, v podání dospělých vzbuzují rozpaky a v kontextu nesmírně vážného tématu hry by mohly působit až trapně.

No. Stal se zázrak. Z ohlasů publika i samotných herců můžeme prohlásit, že se pašijová hra skutečně povedla. Přiblížili jsme si oběť Pána Ježíše i související události pro nás netradiční formou a velmi nás to všechny obohatilo.

Z hereckých výkonů, kterých bylo jistě více než dvacet, musíme vyzdvihnout Patrika Lukáše v roli Ježíše. Svůj náročný úkol zvládl skvěle. Razantně se do role farizeje položil i Honza Maláč, a také mnozí další. Musíme také vyzdvihnout „neviditelnou“ práci žen v pozadí, Tamara Maláčová vybrala a pouštěla skvělou hudbu, Miluška Čičmanová ušila kostýmy, Lenka Strnadlová byla bezchybnou nápovědou a hru vybírala a vše zorganizovala Věra Marková. /ps/

Zápis ze schůzí staršovstva za duben až červen 2019 (výběr)

8. dubna 2019

- Sborové odpoledne se Štěpánem Jančou – zhodnocení
- Zemřela ses. Růžena Maláčová, rozloučení bude v pátek 12.4.
- Po nedělních bohoslužbách bude třeba přenést židle z fary do kostela
- Potvrzeno, že na Velký pátek po velikonoční hře budeme mít sv. Večeři Páně
- Příprava Noci kostelů (24.5.) – program, co kdo zajistí
- Požádali jsme o dotaci města na výměnu květináčů před kostelem; je to součást tzv. participativního rozpočtu, kdy je možné hlasováním přes internet některé návrhy upřednostnit
- Br. Martin Litomiský předává starším svůj pohled na náš sbor po svém půlročním působení zde

13. května 2019

- 16.5. se uskuteční na naší faře setkání zástupců krnovských církví se zástupci města (přišel starosta Tomáš Hradil a Miroslav Binar)
- V sobotu 18.5. se připojíme ke „Dni otevřených památek“ – kostel bude otevřený od 13-17 hodin, dobrovolníci
- V neděli 19.5. se náš pěvecký kroužek zúčastní přehlídky krnovských pěveckých sborů v koncertní síni
- V úterý 21.5. – veřejné čtení Bible ve městě (před Bauerovou kavárnou) – opět je třeba dobrovolníků
- Noc kostelů 24.5. – doladění programu, určení dobrovolníků (pořadatelů)
- Výměna květináčů před kostelem se nebude realizovat – náš projekt neuspěl (byl na osmém místě z osmi), zkusíme příští rok

- O Velikonoční neděli sbírka činila 2900 Kč – tato částka byla odeslána jako tzv. Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty
- Schváleno, že v srpnu se budou v našem kostele konat dvě svatby (jedná se o lidi mimo náš sbor)

10. června 2019

- Stručně jsme se vrátili a zhodnotili nedávné akce – Den otevřených památek, čtení Bible na náměstí, Noc kostelů, modlitební setkání v kostele (31.5., ve stylu „Tazé“).
- Na akci „Pod nebem“ (16.6.) schválena podpora ve výši 3000 Kč + 1000 Kč od dárce přímo na tuto akci.
- O prázdninových nedělích budeme mít otevřený kostel, vždy od 14-17 hodin, pokud se najdou na každou neděli alespoň dva dobrovolníci.
- V neděli 8. září odpoledne jsme zváni k setkání na zahradě u Strnadelů.
- V říjnu uspořádáme sborové odpoledne, při němž vzpomeneme 70 let samostatnosti krnovského sboru; pozveme též rodinu br. Radovana Rosického, poprosíme o pozdrav sestru farářku Strádalovou a br. Holečka (již 90letého bývalého faráře).
- Br. Martin Litomiský pověděl o setkání v Křížlicích, které absolvoval v rámci celoživotního vzdělávání farářů.
- Poškozenou střechu na krasovském kostele nechal opravit Josef Ničman, opravu sám uhradil.
- Náš kandidát na faráře za dva roky (od září 2021), br. Štěpán Janča, musí být zvolen ještě před odjezdem do Skotska, volba se uskuteční 7. července.

Poslal mi anděla ve stříbrném voze

Bylo to v neděli, den před Štědrým dnem. Jela jsem odpoledne na kole na sídliště pod Cvilínem navštívit svou přítelkyni Dobru. Bylo to tu neděli, kdy jsme s dětmi hráli vánoční hru O babylonské věži. Byla jsem zvědavá na její dojmy z této hry, na kterou jsem ji pozvala. Její dojmy byly velmi příznivé. Chválila výkony herců a celý smysl této hry. Její silné motto ji oslovilo.

Srdeční záchvat

Už jsem se chystala na cestu domů, když mě postihl srdeční záchvat, který občas mívám. Mám špatnou činnost srdečních chlopní. Vzala jsem si lék, který užívám, napila se vody a chvilku jsem odpočívala. Zdálo se mi, že je mi už lépe, a tak jsem se s Dobrou rozloučila. Při nasednutí na kolo jsem zjistila, že jsem asi píchla, zadní kolo bylo prázdné. Musela jsem jít pěšky. A to bylo moc zlé... Nevolnost se vrátila, točila se

mi hlava, nohy jsem měla jako olovéné, špatně se mi dýchalo. Odpočívala jsem na každé lavičce po cestě, šla jsem velmi pomalu, modlila se. Ulice byla poloprázdná, bylo 6 hodin večer. Cesta mi trvala hodinu, i když za normálních okolností je to tak 20 minut. Když jsem seděla na poslední lavičce, na autobusové zastávce naproti Kauflandu, už jsem se docela zoufale modlila: „Pane, prosím, pomoz mi. Dovedl mě domů!“ Šla jsem pomalu dál.

Anděl ve voze

Přišla jsem k přechodu pro chodce u knihovny. Zastavila jsem se, jelo auto se stříbrnou metalízou a dávalo mi přednost. Přešla jsem přechod a auto pořád stálo. Když jsem přišla na jeho úroveň, řidič vystoupil a ptá se: „Paní, jste v pořádku, není vám špatně?“ Řekla jsem jen: „Ano, je.“ Zaparkoval auto, přišel ke mně, byl poměrně mladý, vzal moje kolo a řekl: „Zavolám pomoc.“

Při představě, že strávím Štědrý večer v nemocnici, jsem odmítla – a co zpívání a půlnoční a večere Páně, kterou chystám?, běželo mi hlavou. Řekla jsem, že to nemám daleko domů. Šel se mnou, podpíral mě a celou dobu měl starost, kdo se o mě doma postará.

Sdětila jsem mu, že můj syn bydlí nedaleko, že mu zavolám, až přijdu domů. Přišli jsme k mém domu, dotýčný schoval kolo do sklepa, představili jsme se, podali si ruce. Poděkovala jsem mu za pomoc a ochotu a rozloučili jsme se. A jako zázrakem jsem najednou byla úplně v pořádku a už mi bylo dobře.

Doma jsem ještě děkovala Pánu za tak úžasné vyslyšenou modlitbu. Poslal mi anděla v podobě toho mladého muže, který mě dovedl domů.

Bohu Otci našemu buď sláva a čest, neboť On své děti neopouští, ale chrání je a pomáhá. A modlitby naše slyší a vyslýchá je.

Eva Roztomilá

Nebyla to Balákova oslice, byla to srna

Před léty jsme se s kamarádkou vypravily na pouť po tolerančních kostelích na Vysočině. Cestovaly jsme největšínou pěšky, byl to nejlepší způsob, jak spoléhat na Boží pomoc. A co se nám nestalo...

Kousek za Dalečínem běžela přes silnici srna, která evidentně chtěla do lesa. Pokoušely jsme se ji zaplašit, ale ona na nás nedbala. Vběhla jsem proto do vozovky a začala

ukazovat na řidiče, ať zastaví. Naštěstí zareagovali, a srna v klídku přeběhla.

Jeden z řidičů stáhl okénko, aby nám poděkoval. My jsme si všimly, že to je bratr z fary, kam jsme měly právě namířeno. Takže místo pochodu jsme se pohodlně dovezly a ještě obdržely výklad o historii i práci v rozsáhlé diasporě sboru ve Veselí.

Ostatně může vám to popovírávat sám. Byl to bratr

Martin Litomiský, jenž je právě teď v „našem“ sboru.

Mgr. Anna Pavlasková, naposledy farářka v Ústí nad Labem
PS: Mám před sebou časopis z krnovského sboru – tedy kus svého mládí. V říjnovém čísle je na zadní straně fotka z brigády na kostele, kde jsem vlevo dole vyfocena snad vedle své rodné sestry Jarmily. Tenkrát jsme se jmenovaly Stehlíkovy.

/redakčně upraveno/

Narozeniny ve sboru

Milí oslavenci,

dovolte mi, abych vám jménem redakce Dobrého Pastýře i celého sboru upřímně blahopřála k vašim narozeninám. Ať vám Bůh žehná a chrání vás do dalších let. Vše ostatní vkládám do požehnání, které jsem vybrala z listu Tesalonickým 5,23:

Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

*Za redakční radu
Eva Roztomilá*

Červenec:

Rostislav **Čičman**, Jirka **Dolková**,
Renata **Mazurová**, Vítězslav **Maláč**,
Ester **Zmrzliková**, Jana **Maláčová**,
Miroslava **Šimarová**, Emilie **Čičmanová**,
Michal **Vybíral**, Josef **Ničman**

Srpen:

Milada **Daňková**, Jiří **Sedláček**,
Marek **Sedláček**,
Bedřiška **Matičková-Marková**,
Pavel **Loyda**, Miroslava **Dofková**,
Romana **Sedláčková**, Anna **Kubincová**

Září:

Marcela **Marková**, Thomas **Severin**,
Eva **Loydová**, Radek **Loyda**,
Jiří **Marek st.**, Lukáš **Křehlík**,
Jitka **Růžičková**, Jiří **Šimek**

Nové zrození

*Světlo se zrodilo a znovu svítá,
tlukot v mém srdci je tichý a pokojný,
sám Bůh nás přijímá, u sebe vítá,
je krásný, je čistý a nádherně důstojný.*

*Volá mne: Dítě mé, dlouho jsem čekal
na chvíli, kdy řekneš mé Lásce ANO.
Raduj se země i bezbřehá nebesa,
končí noc, v mém srdci nastává ráno.*

*Svobodně, z lásky – teď říkám své ANO,
už nikdy nepůjdu v životě sám,
své srdce sobecké dávám dnes stranou,
vem si ho, Pane můj,
chci být Tvůj chrám.*

*Jak řeka do moře vlévá se celá,
já s Tebou splynout chci se vším,
co mám,
má duše ubohá strachem se chvěla,
teď mír Tvůj poznávám, klid prožívám.*

*Ať radost nekončí, ať radost sílí,
ať z Ducha svatého zrodím se jen,
ať s Tebou stále jsem, ne jenom chvíli,
na věky, navždy, a Tvůj každý den.*

*Ze sbírky „Nikdy nejsme sami“,
Petr Hoff
vybrala Eva Roztomilá*

Znáte originální modlitbu?

Modlitba před jídlem

(používaná v Krasově)

**Za hojné dary, náš Otče drahý,
za hojné dary přijmi náš dík,
za pokrm a nápoj,
za lesy, stráně, i za Tvé dlaně,
jež chrání nás;
za hojné dary, náš Otče drahý,
za hojné dary přijmi náš dík,
za pokrm a nápoj, za lesy,
stráně, i za Tvé dlaně,
že žehnáš nám.
Za vše, Pane, co jsi dal, přijmi
oběť vděčných chval.
Dávej chléb i chudým všem,
naplň svět svým pokojem.
Dobrořeč má duše Hospodinu
a nezapomínej se na všechna
dobrodíni Jeho. Amen.**

Modlitební okénko

„Děkujeme ti, Pane Ježíši, za dar modlitby,
za to, že patříme do tvé rodiny.
Nastává čas prázdnin, dovolených.
Pokorně prosíme o tvou ochranu
na všech našich cestách i aktivitách.“
Prosím promlouvejme s lidmi blízkými
i méně známými o Boží lásce,
Božím milosrdenství.
Když budeme opravdu chtít (nebo i nechtít),
Pán nám je ukáže nebo dokonce
postaví do cesty.
Efezským 6,19

Prosme také za naše sestry a bratry,
kteří potřebují povzbudit, posílit, ba i uzdravit,
za vztahy v rodinách, na pracovištích, protože
všude tam Boží moc potřebujeme. Amen.

Naši nemocní:

T. Ničmanová, J. Růžicková, Janička Maláčová,
M. Vybíral, L. Horák, P. Lojda

připravila M.Č.

Seniorátní den v Novém Jičíně

V neděli 2. června proběhl seniorátní den v Novém Jičíně. Bylo to vlastně jen odpoledne (oběd nebyl zajištěn). Sjelo se ne mnoho, ale přece jen (cca 60 lidí) zájemci z okolních sborů. Z Krnova přijelo 7 lidí. Byla tam cítit radost ze setkání. Farář Jan Jun dal dohromady několik muzikantů, kteří doprovázeli písně na hudební nástroje.

V úvodu jsme vyslechli podobnoství o marnotratném synu, které následně vyjádřily dvě romské sestry, Veronika a Irena Kačovy, skvělým tanečním vystoupením. Obě děvčata vystupují na romských slavnostech v ČR i zahraničí. Celé vystoupení do-

provázela na housle starší místní sestra (téměř 80 let) – jak nádherně se snoubilo stáří s mládím!! Po přestávce byl čas na dvě přednášky, během nichž tato děvčata učila přítomné dívky romským tancům. Myslím, že se to holčkám (z našich sborů) líbilo.

Dospělí vyslechli zajímavé svědectví synodní kurátorky Evy Zadražilové. Je už čtvrté období starostkou v Moravci na Vysočině, zčásti se živí jako účetní a také pracuje v církvi jako členka Synodní rady ČCE. Mluvila o tom (aniž by se chlubila), jak se jí daří skloubit práci v tolika oblastech, trochu i o výchově vlastních dětí, které jsou

dnes již dospělé. Dalším přednášejícím byl farář z Valašského Meziříčí Daniel Heller (vnuk někdejšího profesora Jana Hellera – starozákonníka na Evangelické fakultě). Pověděl o tom, jak s manželkou vedou svoje čtyři děti k živé víře, jak vést děti, aby získaly vztah ke sboru a církvi. Bylo to také více svědectví z jeho vlastní zkušenosti než přednáška.

Před závěrem ještě jednou vystoupil orchestr br. Jana Juna a zahrál a zazpíval Ódu na radost od L. v. Beethovena.

Místní sbor se výborně postaral o tradiční pohostění, což také přispělo k vynikajícím dojmům ze setkání.

Věra Marková

Životní cesta víry VI.

Příběh Bronislava Kielara, diakona ČCE Krnov, 1971-1987

Toto číslo vychází před prázdninami, a tak se vracím do roku 1972. Tehdy se ještě nepoužíval termín sborová dovolená, ale v prvním roce kazatelské služby mého otce jsme byli ve Sborovém domě

ve Vrbně pod Pradědem, kde probíhal evangelizační kurz. Podle dochovaného snímku vidíme tehdejší mládež i starší členy krnovského sboru. Část tehdejší mládeže je dodnes ve sboru.

Mimo tyto kurzy jsme usku-
tečňovali také cyklistické výle-
ty po okolí Krnova, kdy jsme
navštívili zaniklé evangelické
kostely a fary Vraclávek, Hol-
čovice a Spálené.

Také jsme objeli Osoblažsko,
kde byly častým cílem Bohu-

šov, Liptán a Slezské Rudoltice, kde tehdy sloužil páter Turza. V této době sloužili v pohraničí aktivní katoličtí kněží, se kterými otec spolupracoval.

Také jsme jako mládež jezdili do Bruntálu. S tamějším kazatelem bratrem Vikem otec spolupracoval a sestra Viková dirigovala krnovský pěvecký sbor. Na spolupráci s Bronislavem Kielarem a krnovským sborem vzpomíná bratr Vik s manželkou takto:

„Za své bruntálské působnosti 1970-77 jsem rád využíval sousedství a pohostinnosti

• Na kolech na katolické faře v Bohušově u faráře Pirunčika

Kielarových z Krnova. Po autohavárii, kterou jsem měl v r. 1970, a následné opravě auta, jsme se ocitli ve finanční tísní. A tehdy se nás bratr Kielar ujal. Obrátil se na seniorátní úřad v Olomouci se žádostí o pomoc z církevních prostředků. Sám jsem si to netroufl udělat.

Když jsme doma potřebovali elektrikářskou práci, bratr Kielar jako odborník ji ochotně, pohotově a pečlivě provedl. Truhlářskou opravu i malířskou práci nám domluvil ve svém sboru. Také jablka z Brantic u Krnova nám zprostředkoval on.

Cestovali jsme spolu na pastorálky a konventy autem i vlakem a vyměňovali jsme si pohledy na to, co jsme slyšeli.

Kromě toho nás povzbuzovalo duchovní společenství krnovského sboru, modlitební shromáždění i práce s pěveckým kroužkem. Při stěhování z Bruntálu nám bratr Kielar pomohl vlastníma rukama i organizčně.

I po letech se vybavuje jeho smysl pro humor. Vděčně na všechno vzpomínáme.

Bohuslav a Alena Vikovi z Vyškova.“

Připravil Pavel Kielar

- *Biblický kurz Vrbno 1972: 1. Luisa Němcová z Krnova, bývalá kurátorka sboru, 2. sestra Coufalová, 3. Tomáš Coufal (oba z Horky u Olomouce), 4. bratr František Pala z Hlučína, 5. Evžen Kožušník z Havířova, 6. Vlastimil Jaša z Rýmařova, 7. Jaroslav Adámek z Přerova, 8. Daniel Coufal z Olomouce, 9. Jarmila Kielarová /dne 9.6.2019 by se paní Jarmila dožila 90 let, narodila se 9.6.1929/, 10. Bronislav Kielar, 11. Pavel Kielar, 12. Jan Kielar, 13. Ruth Višnyjová, rozená Kielarová, 14. Petr Maláč, 15. Vítězslav Maláč, 16. Věra Marková, rozená Maláčová, 17. Lia Rollerová, rozená Němcová, 18. Luďka Svrčinová, rozená Smolíková, 19. Bronislava Kovářová z Heršpic (sestřenice od Maláčů), 20. Jan Klas, student teologické fakulty Praha.*

Českobratrská církev evangelická v Krnově

kazatel sboru:	farář Martin Litomiský
adresa:	Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8, Krnov, 794 01, tel: 552 302 109
číslo účtu sboru:	1845328379 / 0800
úřední hodiny:	čtvrtek 9 – 12 hodin
www stránky:	http://krnov.evangelnet.cz
na požádání:	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku

Svatby, křty a katech. přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu.

Pravidelná shromáždění v Krnově:

Neděle 9.45 hod.	bohoslužby v evangelickém kostele
Úterý 17.00 hod.	biblická hodina na faře
Čtvrtek od 17.00 hod.	zkoušky pěveckého sboru na faře
Pátek 18.00 hod.	modlitební setkání na faře
Sobota 18.00 hod.	setkání mládeže na faře

Pravidelná setkání v Branticích:

2. středa v měsíci **u Strádalových**, Brantice č.p. 179 na nádraží ČD v 17.00 hod.

- biblická hodina

1. pondělí v měsíci – ekum. modl. setkání v různých církvích dle domluvy

Redakční rada :

Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová, Miroslava Šimarová, Petr Strnadel.

Příspěvky: můžete předávat redakční radě, nechat na faře, nejlépe však posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@post.cz

Redakce vyzývá všechny členy i přátele sboru:

PIŠTE NÁM!

**Pište články, posílejte fotografie,
ale vítáme i připomínky, podněty a kritiku.**

dobrypastyr@post.cz

Momentky z Velikonoční hry